

Yellah Yellah

Belgische Vereniging voor Weeskinderen in Marokko

www.yellahyellah.be - info@yellahyellah.be

Gastvrij ontvangen

In november 2016 brachten we met leden en sympathisanten van onze vereniging een bezoek aan het gemeenschapshuis in Agadir waar negen weesjongens uit het vroegere weeshuis van Taroudant nu samenwonen. Als verwelkoming kregen we lekkere couscous voorgeschoteld. Ayman en Abdelilah volgden een opleiding hotel en restaurant en namen het voortouw in de keuken. Maar ieder van hen werkte hard mee.

De jongens stellen zich voor...

De weeskinderen van weleer zijn nu jongemannen geworden. Stilaan beginnen ze op eigen benen te staan, maar soms hebben ze nog ondersteuning nodig.

Ayoub Omary (22) heeft zijn baccalaureaat (middelbaar) behaald en studeert nu sociologie aan de universiteit van Agadir. Deze opleiding duurt drie jaar, één jaar heeft hij al met succes achter de rug. Waarom deze studies? 'Ik wil kinderen in moeilijkheden helpen hun toekomst in handen te nemen'. Hij is secretaris van 'Zohor Al Amal' (Bloem van de Hoop) de eigen vereniging van de jongens.

Abdelilah Mamoni (21) voltooide een opleiding hotel en restaurant in Agadir. Stage liep hij in een groot hotel voor toeristen in die stad. Nu is hij op zoek naar werk in die sector. Zijn lievelingsgerecht? Tajine met kip. Abdelilah is ondervoorzitter van Zohor Al Amal.

Ayman Jaloul (20) volgde ook de opleiding hotel en restaurant. Zijn lievelingsgerecht komt niet uit de Marokkaanse keuken: pasta en lasagne. Tijdens ons bezoek nog kon hij starten als kok in Camping Takat, die ligt aan de kust buiten de stad. Tussen oktober en april overwinteren er Europese campers. Hij doet zijn job met plezier. Ayman is penningmeester van de vereniging.

Ilyass Azizi (21) heeft geen plezierige herinneringen aan zijn laatste periode in het weeshuis in Taroudant, hij is blij met de nieuwe start in Agadir. Hij is bezig met een middelbare opleiding toegepaste kunst met vakken als grafiek, lay-out, publiciteitstekenen en productdesign. Na zijn bac wil hij verder in deze richting, hij heeft zijn portfolio ingediend bij drie hogescholen en wacht af of hij uitgenodigd wordt voor het toelatingsexamen: Rabat, Tétouan en – daar wil hij het liefst naartoe – Reims in Frankrijk.

Arkam El Arysy (20 jaar) komt uit een weeshuis in Rabat en is pas in Agadir. Hij volgt hoger onderwijs, islam en recht. Zijn droom is politieagent worden.

Abdellatif Abounassr (22) heeft zijn opleiding in de landbouwschool van Sidi-Bibi afgerond. Hij volgde er de richting veeteelt: runderen, schapen en geiten. Hij is op zoek naar werk. Om meer kans te maken op de arbeidsmarkt wil hij nu zijn rijbewijs halen. Hij is voorzitter van de vereniging 'Zohor Al Amal' en coördineert (in samenspraak met de andere jongens) het huishouden.

Youssef Khaliss (20) is nieuw in de groep, pas twee weken. Daarvoor verbleef hij in het weeshuis in Taroudant. Hij volgt een praktijkopleiding in de landbouwschool van Sidi-Bibi, met name de teelt van groenten. Hierna wil hij toch terug naar het regulier onderwijs. Tijdens de week is hij op internaat in Sidi-Bibi, in het weekend verblijft hij bij de jongens.

Khaled Zoubayri (23) is er al bij sinds 2015. Hij heeft altijd moeite gehad met leren, school was niets voor hem. In Taroudant was hij een tijdje in de leer bij een fietsenmaker en het was de bedoeling dat hij hiermee door zou gaan in Agadir. Dat lukte niet en hij gaat nu met Youssef en Younes mee naar de landbouwschool in Sidi-Bibi. Hij is met de steun van zijn 'broers' opnieuw begonnen met beter leren lezen en schrijven.

Younes El Aryn (20 jaar) is ook nieuw in de groep, pas twee weken is hij hier. Samen met Khaled en Youssef zit hij op de landbouwschool in Sidi-Bibi, richting groententeelt. In het weekend zijn ze in Agadir, tijdens de week op internaat. Zijn hobby is tekenen.

Andere jongens...

We hadden nog met drie andere jongens contact, zij woonden indertijd in het 'Belgisch' huisje van het weeshuis in Taroudant.

Hassan heeft ook een tijdje in het gemeenschapshuis in Agadir gewoond maar het samenwonen lukte niet. Hij volgde het programma niet, hield zich niet aan afspraken, bleef laat op, begon te zwerven en kampte met verslaving. De andere jongens deden moeite hem erbij te houden maar het lukte niet. Nu is hij dakloos, maar duikt af en toe op voor een maaltijd en een kort contact met zijn 'broers'.

Ook **Brahim** had het moeilijk met de discipline en de huisregels. Hij wou op eigen kracht verder en verdient zijn kost met een kar met groenten en fruit aan het busstation van Agadir.

Een derde jongen, **Mohamed**, groeide op in het weeshuis maar ging toen ook al regelmatig op vakantie bij een familie die zich over hem ontfermde. Nu hij meerderjarig is kreeg hij daar onderdak en hij studeert nu verder.

Hoe gaat het verder?

Vogels zonder vleugels

Abdellatif is de voorzitter van de Zohor Al Amal, Bloem van de Hoop. De vereniging komt op voor de belangen van de weeskinderen en wil hen ook praktisch ondersteunen.

'We hebben het weeshuis verlaten als vogels zonder vleugels', zegt hij. 'We werden goed verzorgd maar er was te weinig aandacht voor onze toekomst. Bij ons vertrek kregen we te horen: Bon courage, bonne chance. Gelukkig konden we al tijdens ons verblijf in het weeshuis rekenen op de ondersteuning van Zohra. Ze bemiddelde bij scholen en zorgde ervoor dat we werden ingeschreven. We moesten ons alleen concentreren op onze studies. Zij zorgde voor de praktische beslommeringen. Het weeshuis zelf volgde ons niet op. Er was geen begeleiding, geen bekommernis

voor onze toekomst en geen ondersteuning om onze plannen te realiseren.'

Coaching

Om dit tekort aan begeleiding en ondersteuning in te vullen gaan Abdellatif en zijn 'broer' Abdelilah nu zelf aan de slag als coach voor jongere weeskinderen. Als ervaringsdeskundige kunnen ze zich inleven in hun jongere lotgenoten.

Twee leden van onze vereniging, Els Ulenaers en Anita Martens, hebben ervaring met coaching. Coaching begint met een intake om zicht te krijgen op de situatie van de jongeren: school en studie, verblijf en woonomstandigheden, interesses, vaardigheden, steunfiguren en netwerk. Vorming ter plekke is noodzakelijk.

Els: 'Coaching is niet zo maar een 'tool', de wijze van opstelling is belangrijk, de rol als coach is zich terughoudend op te stellen inzake het zelf aanbieden van oplossingen en het geven van tips. Oplossingen moeten van de 'coachee' zelf komen. Coaches in spe moeten kunnen oefenen met deze methodiek.'

Académie

Het gemeenschapshuis in Agadir is een tijdelijk project, het is niet de bedoeling dat de jongens er blijven wonen. De nadruk ligt op begeleiding en ondersteuning met als doel zelfstandig in het leven te kunnen staan, in het eigen levensonderhoud te voorzien en te beschikken over en eigen stek. Dat is niet gemakkelijk in een land als Marokko waar weinig sociale voorzieningen zijn. Mensen in nood vallen er terug op de eigen familie en netwerk, en dat is wat weesjongens nu net niet kunnen.

Onze voorzitter Zohra verwacht veel van een nieuwe overeenkomst met de 'Académie régionale de l'éducation et la formation professionnelle' van de regio Souss-Massa. In tegenstelling tot de naam doet vermoeden is deze Académie geen kunstschool, in Marokko is het een overheidsinstelling die onderwijs en opleiding organiseert en logistiek ondersteunt. In dit geval voor een grote regio in het zuiden van het land waartoe Agadir en Taroudant behoren.

Als deze overeenkomst er is kunnen meerderjarige weeskinderen, zeker als ze verder studeren, huisvesting vinden in internaten en studentenhuizen.

Hand vragen

‘Onze’ jongens volgen we al vanaf ze nog een kleuter waren. Nu zetten ze de stap naar zelfstandigheid en engageren ze zich om hun jongere lotgenoten te helpen. Wanneer laten we ze los? Zohra: ‘Als ze een meisje leren kennen en willen trouwen vragen ze mij mee te komen om bij de ouders om haar hand te vragen.’

Trip naar Ait Oaubelli

Diep in het zuiden van Marokko, aan de rand van de Sahara, in de provincie Tata, ligt Ait Oaubelli. Het is het geboortedorp van Boubker El Herbouti uit Hasselt. In november reisde hij met ons mee en nam hij ons er mee naar toe. Het werd een tocht van twee dagen langs indrukwekkende landschappen en vergezichten.

Ait Ouabelli staat bekend om de henna die er gekweekt wordt. De beste in de wereld, beweren ze er. Er zijn plannen om de productie te verhogen, met name voor de export.

Een lokale ontwikkelingsvereniging wil hiervoor een plantage aanleggen en een irrigatiesysteem opzetten. Ze vroegen onze vereniging om te helpen bij de financiering maar voor ons is dit project te omvangrijk en te duur.

We hadden ook contact met de vrouwen van het dorp. Ze hebben een eigen vereniging, (‘Niswiya Taouri’) met als activiteiten: henna en wierook verkopen op beurzen, bruidskleding en versieringsmateriaal voor het besnijdenisfeest uitlenen. Ze willen ook een eigen lokaal om samen te komen en hun spullen op te slaan. Ze willen er ook alfabetisering krijgen. Ook deze vrouwen vroegen steun aan onze vereniging.

Op de foto, in het midden: onze voorzitter Zohra Nait Oufakir, naast haar Fatima Sahil van de lokale vrouwenvereniging. Verder herkennen we (met notitieboekje) Mubarak Nait Oufakir (vader van Zohra) en achter hem Rachida, zijn dochter. Achteraan met witte baard: Boubker El Herbouti.

Ervaringsdeskundigen worden coach voor lotgenoten

Abellatif en Abdelilah (foto) gaan jonge weeskinderen in het zuiden van Marokko coachen richting zelfstandigheid.

Hoe kan je ons steunen?

Onze vereniging bestaat uit een groepje van Belgische en Marokkaanse origine. Regelmatig reizen we naar Marokko om de zaak persoonlijk op te volgen en te kijken wat echt nodig is. We zijn allemaal vrijwilligers, giften en subsidies gaan rechtstreeks naar de projecten in Marokko.

Financiële steun is welkom, we garanderen dat het geld terecht komt waar het nodig is en dat het goed gebruikt wordt. Je kan ons ook steunen door je (professionele) kennis en ervaring ter beschikking te stellen of door mee op inleefreis te gaan. De 'Belgische vereniging voor weeskinderen in Marokko' is erkend als VZW.

Adres

Mobiel

E-mail

Website

Onze Lieve-Vrouwstraat 1 bus 1, 3500 Hasselt
0489 51 57 31 (België) en 00 212 6 35 24 27 19 (Marokko)
info@yellahyellah.be
www.yellahyellah.be

Rekeningnummer

BE49 0682 1698 3771 (BIC: GKCCBEBB).

Contactpersoon

Zohra Nait Oufakir.

Redactie: Anita Faucompret, Zohra Nait Oufakir en Dirk Janssen. Foto's: Walter Wellens. Vormgeving: Emma Janssen

Belgische Vereniging voor Weeskinderen in Marokko

Yellah Yellah